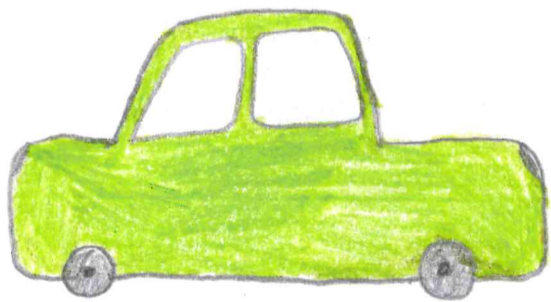

TEĎ TO
VIDÍM
JINAK

Ted to vidim jinak

Byl pátek. Celý týden chodil Cabrik do školy a pokračoval se zastavit před velkým brackářstvím pana Laneka a přilepil nos ke výkladní skříni. „Fantastické“ pomyslel si Cabrik. „Třeba to nakladní auto na dálkové ovládání nebo ten kostým pincéra a ten robot.“ Cabrik věřil nadšením, když si představil, že by všechny ty nádherné věci měl. Toužil po nich. Když přišel domů, smutně pohledl na polici, kde měl své hračky vykládané. Téměř všechny měl po starším bratrovi, který se před několika lety odstěhoval do Prahy. Cabrik si lehl na postel a přemýšlel, jak by to bylo krásné, kdyby ho najednou všechny ty hračky oblopi-ly a řekly by: „Cabriku, pojď si pro nás.“ Posadil se a natáhl ruku po pokladni-či. Vyčepoval si své úspory roztlačeně a začal počítat. Spočítal, že má naspořeno 235 korun. „To je málo,“ pomyslel si smutně. „Ta hole bych nic moc nesehnal.“ Ráno se Cabrik probudil brzy. Zkoušel ještě usnout, ale už se mu to nepodařilo. Šel se kdy umýt. Maminka už byla vzhůru. „Cabriku, až se nasvidáš, přijdeš k paní Bardyové. Je nemocná a potřebuje pomoc.“ Když se Cabrik vrátil, oči mu zá-řily štěstím. „Paní Bardyová mi dala za odměnu 30 korun!“ vykřikl Cabrik. „Tak si jdeš do pokladničky a upaluj na nákup,“ řekla maminka. V pondělí šel Cabrik do školy pozdě. Zapoměl si věci natáhnout budíkem a zaspal. Dnes se nemohl odvrátit u výkladní skříni brackářství pana Laneka. „Jenom chvilinku,“ říkal si v duchu. Když otom se otevřely dveře brackářství a se dveřích se objevil pan Lanek a povídá: „Vím, jsem si, že si každé ráno prohlížíš výkladní skříň. Ale dnes jdeš chlapče pozdě do školy a nemůžeš se tu odvrátit.“ Cabrik věděl, že má pravdu a také se otočil a přidal do kroku, aby přišel v čas. Odpoledne, když si dokončil domácí úkoly, řekla mu ma-minka: „Cabriku ve sklepe je starý kočárek, prodám ho jedné paní, donek co.“ Cabrik tedy šel. Otočil vypínačem a sešel schody. Ve sklepe ještě nikdy nebyl. Kůdce tu byla spousta beden a pavučin. Začal dělat kočárek. Našel ho až v rohu za starými bednami, které musel odsunout stranou. Vynesl kočárek nahoru, aby ho mohla maminka umýt. Do sklepa se ale vrátil. Zajímaly ho bedny, které musel odsunout, když vytahoval kočárek. Vytáhl jednu bednu a odklopil víko. Bedna byla plná starých knih. Napřed se musel otočit, protože se ven vyduka mrašina prachu. Když prach usedl, Cabrik natáhl ruku po velké tlusté knize. Velký nápis hlásal „Robinson Crusoe“. Také tam byly „Dychlé šipky, Bela a Sebastian“ a spousta dalších knih. Když si Cabrik všechny knihy pro-kládl, vytáhl si další bednu. Otevřel ji a udiveně se do ní podíval. Bylo to laalkové divadlo. Nico takového viděl Cabrik poprvé. Vytáhl nádhernou dřevěnou loutku.

Byl košáček. Dále tam byl král, prince, princezna, drak a spousta dalších. Byly tam i kulisy a divadelní hry. V další bedně byly staré hračky. Háč, plyšový medvídek, cínoví vojáčky..... V úžasem si všechny hračky prohlédl. Když vysáhl menší krabičku a prohlédl dovnitř, zjistil, že je plná krásných autíček. Asi za hodinu a půl se po Cabrikovi začala scházet maminka. Když už začínala být zofatá, protože ho nemohla nikde najít, zjistila, že doveč do sklepa jsou posouvány a že se tam svítí. Zešla dolů a uviděla Cabrika. Hrál si. Ještě toho dne, vynesil Cabrik ze sklepa všechny ty hračky a knížky, aby si je mohl vykládat na poličku. Když šel Cabrik první den do školy, z hračkářství pana Láňka vyšel malý kluk. Cizně si nese autíčko na dálkové ovládní. Cabrik se usmál, ale chlapci nezavítal. Jeho stará autíčka se sice tak nelišila, ani nebyla na dálkové ovládní, ale byla mnohem lepší. Ve středu opět potkal toho kluka. Ale dnes se zdal ten chlapec mneutý. Jeho autíčku se ulomilo kolo a ovladač neposlouchal. A Cabrik nechtěl, jak si mohl předtím něco takového přát. Vždyť s cínovými vojáčky si užije mnohem víc zábavy!

Jára Ládlíková 5.B